

***Iberis linifolia* L. subsp. *dunalii* (Bub.)
B.Valdés** **Família: CRUCÍFERES**

Viudeta

Aspecte general de les fulles i flors Font: Consorci de les Gavarres

Morfologia identificativa

Planta herbàcia biennal, amb tiges erectes de 10 a 80 cm d'alçada, sovint vermelloses. Fulles inferiors lanceolato-linears, dentades, de 2-9 X 0,1-1 cm, les superiors enteres, de 3-6 X 0.1-0.3 cm. Flors agrupades en corimbe dens, amb pètals molt desiguals entre ells, de color rosa, i mesuren entre 5-10 mm. Fruit en silícula, de 4,5-6 mm de llarg, amb dues ales punxegudes al cap d'amunt.

Fenologia

Floreix entre juliol i setembre, rebrota en diversos punts després de la fructificació, i sovint torna a florir entre l'abril i maig de la primavera següent. Així tot i tractar-se d'una planta biennal sovint es presenta com una espècie perennant. Les llavors madures s'alliberen, i en germinar apareix una plàntula que creix formant una roseta basal, que no floreix al llarg del primer any.

Detall de les flors i fruits
Autor: Joan Font

Requeriments d'hàbitat

Creix en brolles silicícules heliòfiles del vessant marítim (32.377*), (32.376*), i en suredes clares (45.2162*) en general en espais oberts, i vores de camins.

Distribució a Catalunya

Distribució a les Gavarres

Cites i localitats a les Gavarres

Citacions bibliogràfiques: Juanola (2003).
Al massís de les Gavarres, hi ha referències en diversos punts del sector marítim, a Calonge, Vall-llobrega i Santa Cristina d'Aro (Santa Maria de Bell-lloc), tot i que es coneixen dues poblacions amb exactitud, una al sector de la Vall de Sorinella i l'altre propera al Puig d'en Gotes^{AM} a Mont-ras. Aquestes presenten individus amb poca vitalitat, prims i amb poca alçada, però que creixen i arriben a fructificar perfectament.

Comportament fitocenològic

A les Gavarres, creix en espais oberts, al marge del camí o a la vorada de suredes o brolla, damunt de sòls de tipus granític. Conviu amb altres espècies pròpies de la brolla silicícica, com l'argelaga negra, la gatosa, la ginesta linifòlia, l'escriuidor, l'alzina surera i l'arboç.

Interès de l'espècie

Aquesta subspècie del gènere *Iberis* és endèmica de les contrades plujoses del NE dels Països Catalans. És rara a les Gavarres, on es coneixen dues poblacions, amb pocs individus i es tenen referències de dues més. No és considerada protegida pel PEIN a les Gavarres, tot i que si que hi és considerada a la veïna Ardenya. Entenem que no es va considerar a les Gavarres ja que no es tenia constància de la seva presència. És considerada en el catàleg de plantes vasculares endèmiques, rares o amenaçades de Catalunya (1998), com a una espècie endèmica sota feble risc, essent poc preocupant la conservació.

Vulnerabilitat i factors d'amenaça

El fet que es coneguin únicament dues petites poblacions, localitzades al costat dels camins, fa perillar-ne l'existència tant pel propi trànsit de vehicles, com per les actuacions de manteniment que es puguin efectuar, raó per la qual la considerem molt vulnerable. Especialment si aquestes es fan amb maquinària pesant, doncs fàcilment es podria eliminar els pocs individus d'una forma inadvertida.

Propostes de Gestió

Caldria no intervenir amb desbrossades, ni eixamplar amb maquinària pesant els camins on es troben les poblacions conegudes. En el futur, en cas que les poblacions s'incrementessin en nombre de peus, podrien ser una font per a l'expansió de l'espècie a altres localitats, i millorar les possibilitats de conservació.